

[C. J. F. Sven.]

Institutioner, at de vælger kvalificerede, men blandt de kvalificerede maa de ogsaa have frit Valg.

Dette er nu i Forslaget om Sundhedsstyrelsen blevet givet en Drejning, som jeg maa vende mig imod, idet de nøjagtige Ord i Lovforslaget om Sundhedsstyrelsen er disse, at Lægeraadet skal afgive Erklæring angaaende de paagældende Ansøgerses Kvalifikationer, og saa staar der Punktum. Se, det kan benyttes til at sige, at vi skal udtale os om Kvalifikationerne, det staar der i Loven, det vil være ensbetydende med, at vi kan give os til at nummerere, medens det Lovforslag, der er forelagt om Lægegerningen, loyalt gaar ind paa samme Linie, som der blev givet Udtryk for i den egentlige Lægekommission. Det er § 14, hvor der klart siges, at der skal indhentes Udtalelse fra Sundhedsstyrelsen om, hvilke Ansøgere der er kvalificerede til vedkommende Stilling. Det havde været naturligt, om der havde været benyttet samme Ordlyd. Naar man ikke har gjort det, formoder jeg, det netop er forsætligt, at man ønsker at skærpe det, der er fastsat i Loven om Lægegerningen.

Bortset fra dette Spørgsmaal, om Sundhedsstyrelsens Lægeraad skal udtale sig om de enkeltes Kvalifikationer eller kun generelt udtale sig, viser det, jeg her har sagt om Lægeraadets Opgaver, at Lægeraadet som Korporation har en uhyre indskrænket Opgave, har meget faa Opgaver, idet der foruden det, jeg allerede har nævnt, kun tillægges Lægeraadet een Opgave endnu — det er egentlig urigtigt af mig at sige, det er Lægeraadet som saadant, for det er et Udsnit af Lægeraadet. Jeg sigter her ved til de Tilfælde, hvor en Læge ikke menes at være i Besiddelse af de Egenskaber, der udkræves til fortsat at udøve Lægegerningen, og hvorom der indeholdes meget vidtløftige Regler i Forslaget om Lægegerningen. Der skal Spørgsmaalene, for saa vidt de henhører under Sundhedsstyrelsen, afgøres af Medicinaldirektøren, den praktiserende Læge, der har Sæde i Lægeraadet, samt yderligere et Medlem af Lægeraadet. End ikke saa vigtige Spørgsmaal, som det her drejer sig om, vil man forelægge for Lægeraadet in pleno. Og jeg vil gerne have at vide, hvem det er, der udpeger det ene Medlem af Lægeraadet, der er Tale om her i dette Triumvirat. Det er givet efter Loven, at af dette Triumvirat er Medicinaldirektøren født Medlem og endvidere den praktiserende Læge, men det tredie Medlem? Maa jeg spørge, om Meningen er, at Medicinaldirek-

tøren efter eget Forgodtbefindende udvælger, hvem af Lægeraadets Medlemmer han har Lyst til? Ganske vist kan han udvælge flere Medlemmer, men det gør det dog ikke bedre. Hvis man vil have nogen Betyngelse paa dette Punkt og ikke vil fastholde til det yderste, at Medicinaldirektøren skal være Diktator indenfor disse Omraader, vilde det dog være mere naturligt, at Udvælgelsen skete ved en anden Myndighed.

Jeg skal endnu tilføje vedrørende det her af mig berørte Punkt om Lægeraadet, at hvis man vil have, som det ærede Medlem Hr. Hedelund sagde, en hurtig Afgørelse fra Sundhedsstyrelsen, er det meget upraktisk, at man henlægger specielt Spørgsmaalet om Besættelsen af ledende Stillinger indenfor Lægeverdenen til Lægeraadet, thi det vil jo sige, at Lægeraadet skal sammenkaldes, hver Gang der skal besættes en overordnet Lægestilling, og det sker dog ret hyppigt. Saa det er meget upraktisk at lade Lægeraadet faa Indflydelsen, og jeg maa sige, det er et af de Punkter, hvor jeg synes, der er mindst Anledning til at lade Lægeraadet udtale sig. Jeg nærer den fuldeste Tillid til, at Medicinaldirektøren, eventuelt med Bistand af en af ham udpeget Konsulent, vil være kapabel til at udtale sig om, hvorvidt Ansøgerne til en saadan Lægestilling er kvalificerede eller ej. Men ved, at det lægges ind i Lægeraadet, faar hele Sagen en Vending, som jeg heller ikke tror Kommunerne eller Sygehusene er tjent med, samtidig med at Sagernes Afgørelse trækkes ud. Og naar man ved, hvordan det gaar til ved saadanne Besættelser, hvilket Arbejde der sættes i Gang — det har vi jo alle sammen mere eller mindre Erfaring for —, naar Folk ved, at der kan ske visse Indstillinger gennem Lægeraadet, saa vil man kunne sige sig sely, at Medlemmerne af Lægeraadet vil blive overrendt i en Grad, som de sikkert vil betakke sig for.

Jeg vender mig altsaa ikke ubetinget mod, at Medicinaldirektøren bliver enevældig i den hygiejnisk-lægelige Afdeling af Sundhedsstyrelsen. Men jeg gør opmærksom paa, at hvis man vil have det saaledes, er det urimeligt at have alle disse Tilføjelser og Garantier, som kun er tilsyneladende, idet de intet betyder. De betyder endnu mindre, naar Forholdet er det, at Medicinaldirektøren eller Sundhedsstyrelsens Formand, som Betegnelsen er endnu, vistnok foruden at være Formand i Sundhedsstyrelsen tillige er Konsulent. Jeg ved ikke, om dette skal opretholdes i Fremtiden. Hvis det skal det, vil der blive det højst mærkværdige, at Medicinaldirektøren i Henhold